

سخن نخست

نقش اتاق‌های بازرگانی در بهبود شاخص‌های جهانی توسعه

خارجی مساعد با دیدگاه روش نسبت به جایگاه بخش خصوصی و اصالت دادن به آن و پذیرش الزامات رقابت‌پذیری و همچنین ساختار حکمرانی اتاق که مورد وفاق و تایید فعالان بخش خصوصی بوده، برخوردار بوده‌اند بیشترین توفیقات را در زمینه بهبود شاخص‌های جهانی رشد و توسعه داشته‌اند.

اتاق بازرگانی، صنایع، معدن و کشاورزی کرمان به عنوان یک عضو از شبکه گسترش‌دهنده بین‌المللی و داخلی با تکیه بر قدرت نرم تشکلهای آگاه اقتصادی و فعالان بخش خصوصی و با استفاده از پیشتوانه کارشناسی قوی اندیشه‌کدها، کمیسیون‌ها و مرکز مطالعات و پژوهش‌های اقتصادی سعی نموده است با ایجاد مقولیت در سطح استان و کشور را فراهم نماید و با تدوین برنامه راهبردی، ساختار حکمرانی داخلی اتاق را بهبود بخشد و با انجام مطالعات و ارزیابی‌ها و تهیه مدل توسعه پایدار استان با استفاده از تجارت‌کشورهای موفق دنیا و ارائه راه حل‌ها و عملی نمودن پیشنهادات از تمامی ظرفیت‌ها و جایگاه‌های قانونی در جهت وصول به شاخص‌های جهانی رشد و توسعه بهره ببرد.◆

نارضاییتی سرمایه‌گذاران و کاهش اعتماد عمومی باشد. یادآوری می‌شود که بر اساس جدیدترین آمار، ایران نمره ۴۸ از ۱۰۰ را کسب نموده است و به معنای این است که رتبه ایران در حدود ۱۲۰ در دنیا است. پنج کشور دانمارک، نروژ، سوئیس، سوئد و فنلاند از نظر شاخص کامیابی و زیرشاخص‌های آن یعنی کیفیت اقتصادی، آموزش و شرایط بنگاهداری و حکمرانی سلامت فضای سرمایه‌گذاری، شرایط زندگی و زیرساخت و دسترسی به بازار فضای طبیعی آزادی فردی، امنیت، سرمایه اجتماعی و غیره در ردیف‌های اول تا پنجم جدول جای گرفته‌اند و کشورهای سودان جنوبی، جمهوری آفریقای مرکزی، یمن و چاد در رده‌های آخر جدول قرار گرفته‌اند. ایران در برخی از شاخص‌ها در کنار کشورهای انتهایی جدول قرار دارد؛ به بیان دیگر اگر کشورها را به پنج گروه تقسیم کنیم که این در گروه چهارم جای دارد که وضعیت بسیار نامطلوبی است. ناگفته نماند که خوشبختانه شرایط زندگی، سلامت و آموزش از نقاوت قوت ایران در زیرشاخص‌های شاخص کامیابی است که در مقایسه با کشور دانمارک وضعیت انطباقی در حد ۷۶، ۸۶ و ۷۴ درصد دارد، اما متناسبه در برخی زیرشاخص‌های هم انطباق، کمتر از ۲۰ درصد است. دقت در مفاهیم بالا روش نماید که برنامه‌ریزی و اقدام در این زمینه به درستی در راستای رسالت اتاق‌های نسل جدید است؛ بویژه که در این مسیر، بهبود فضای کسب‌وکار که یکی از ظایف راهبردی و اساسی اتاق بازرگانی است و از طریق تعامل و برقراری ارتباط با سیاستمداران و تاثیرگذاران برقواتین و مقررات موضوعه منتج خواهد شد، دنبال می‌شود.

باید با تأکید اشاره کرد که اتاق‌های بازرگانی، صنایع، معدن و کشاورزی تحت شرایط خاص و دو دسته عوامل می‌توانند نقش آفرین باشند. تمامی اتاق‌های بازرگانی دنیا نیز متاثر از دو دسته عوامل محیط حاکمیت خارجی یعنی حاکمیت و نظام که مصدر و تمثیل امور است و حاکمیت داخلی اتاق به درجات مختلفی در ایفا نقش در رشد و توسعه اقتصادی متفاوتی در اینها ایفا می‌نماید. با توجه به تعریف جامع از حکمرانی، اتاق‌هایی که از هر دو عامل حکمرانی

◆ سید مهدی طبیب زاده

رییس اتاق بازرگانی، صنایع، معدن و کشاورزی کرمان
و رییس شورای سیاست‌گذاری فصلنامه سپهر اقتصاد کرمان

اتاق‌های بازرگانی نسل جدید به عنوان ابزارهای رشد و توسعه اقتصادی یک کشور یا یک منطقه ایفای نقش می‌کنند و برای بهبود شاخص‌های جهانی توسعه یعنی حکمرانی، سهولت کسب و کار، حقوق مالکیت، پیشرفت اجتماعی، نوآوری، شادی، صلح، رقابت‌پذیری، عملکرد زیست‌محیطی، بهره‌وری انرژی، کامیابی اقتصادی و شاخص دولت شکننده و ارتقای این شاخص‌ها از رده‌های پایین جدول به جایگاه معمقول و در خور تلاش می‌کنند؛ وظیفه‌ای سنتگین و مسئولیتی خطری که اتاق بازرگانی به دوش می‌کشد. اتاق بازرگانی مجده‌انه در بی تغییر محسوس و بهبود و ارتقای شاخص‌های جهانی توسعه پایدار است. جایگاه ایران در مرتبه پایین جدول رده‌بندی کشورهای دنیا دور از انتظار و موجب تأسف و ناراحتی است. در این سخن به شاخص کامیابی اقتصادی پرداخته می‌شود، به این امید که تبیین واقعیت موجود اقتصاد کشور، هشدار و اندیزی فریادگونه نزد تصمیم‌سازان و تصمیم‌گیران باشد تا مسیر طی شده، ارزیابی و دلیلی برای طی راه پریچ و خم توسعه باشد.

کامیابی اقتصادی به معنای داشتن یک اقتصاد پایدار و رونق افزاین است که مردم از نظر مالی و اجتماعی به خواسته‌ها و نیازهای اساسی‌شان دسترسی داشته باشند؛ این شامل ایجاد شغل پایدار، کاهش فقر و افزایش سطح زندگی مردم می‌شود. این شاخص تصویری جامع از همه ابعاد سیاسی، اجتماعی و اقتصادی را در برمی‌گیرد و نقاط قوت و ضعف را شناسانده و علائمی برای حرکت در مسیر شناخت و تمرکز و سرمایه‌گذاری در زمینه‌هایی که کامیابی را افزایش می‌دهد، نشان می‌دهد. عواملی که سبب عدم رسیدن به کامیابی اقتصادی می‌شود، ممکن است شامل مواردی از قبیل تحریم‌ها و فشارهای بین‌المللی، مدیریت نامناسب، فساد و عدم شفافیت، وابستگی بیش از حد به منابع طبیعی و فیزیکی، کمبود نوآوری و فناوری، ناپایداری‌های سیاسی و اجتماعی،